

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy Poznań Stare-Miasto w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia [REDACTED]

Protokolant: [REDACTED]

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

[REDACTED]
po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 09.08.2021 r., 26.08.2021r.

sprawy

I. **Mariki** [REDACTED], córki [REDACTED] i [REDACTED] z domu [REDACTED], urodzonej [REDACTED]
[REDACTED] roku we [REDACTED]

oskarżonej o to, że :

w dniu 10 sierpnia 2020 roku w Poznaniu na skrzyżowaniu ulic 27 Grudnia i Ratajczaka, działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wspólnie i w porozumieniu z [REDACTED] oraz dwoma dotychczas nieustalonymi osobami, usiłowała dokonać rozboju poprzez zabór w celu przywłaszczenia torby o wartości 15,00 zł na szkodę [REDACTED] stosując przy tym przemoc w postaci szarpania, popychania i wykręcania palca III ręki lewej, co spowodowało u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni, lecz czynu tego nie dokonała z uwagi na postawę pokrzywdzonej

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

II. [REDACTED], syna [REDACTED] i [REDACTED] z domu [REDACTED],
urodzonego [REDACTED] r. w [REDACTED]

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 sierpnia 2020 roku w Poznaniu na skrzyżowaniu ulic 27 Grudnia i Ratajczaka, działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wspólnie i w porozumieniu z Mariką [REDAKTOWANE] oraz dwoma dotychczas nieustalonymi osobami, usiłował dokonać rozboju poprzez zabór w celu przywłaszczenia torby o wartości 15,00 zł na szkodę [REDAKTOWANE] stosując przy tym przemoc w postaci szarpania, popychania i wykręcania palca III ręki lewej, co spowodowało u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni, lecz czynu tego nie dokonał z uwagi na postawę pokrzywdzonej,
tj. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

1. Oskarżoną **Marikę** [REDAKTOWANE] uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełnionego w sposób opisany powyżej i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej Mariki [REDAKTOWANE] obowiązek zapłaty kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
3. Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonej Mariki [REDAKTOWANE] środek karny w postaci zakazu kontaktowania się oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] na odległość bliższą niż 50 metrów na okres 2 (dwóch) lat,
4. Oskarżonego [REDAKTOWANE] uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełnionego w sposób opisany powyżej i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
5. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego [REDAKTOWANE] obowiązek zapłaty kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
6. Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego [REDAKTOWANE] środek karny w postaci zakazu kontaktowania się oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] na odległość bliższą niż 50 metrów na okres 2 (dwóch) lat,
7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty,
8. Na podstawie § 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata
[REDAKCYJNA] kwotę 619,92 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
oskarżonemu [REDAKCYJNA] z urzędu.

Sędzia [REDAKCYJNA]

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

III K 230/21

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Marika [REDAKTOWANE]	W dniu 10 sierpnia 2020 roku w Poznaniu na skrzyżowaniu ulic 27 Grudnia i Ratajczaka, działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wspólnie i w porozumieniu z [REDAKTOWANE] oraz dwoma dotychczas nieustalonymi osobami, usiłowała dokonać rozboju poprzez zabór w celu przywłaszczenia torby o wartości 15,00 zł na szkodę [REDAKTOWANE] stosując przy tym przemoc w postaci szarpania, popychania i wykręcania palca III ręki lewej, co spowodowało u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni, lecz czynu tego nie dokonała z uwagi na postawę pokrzywdzonej, tj. czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.	
2.	[REDAKTOWANE]	W dniu 10 sierpnia 2020 roku w Poznaniu na skrzyżowaniu ulic 27 Grudnia i Ratajczaka, działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wspólnie i w porozumieniu z Mariką [REDAKTOWANE] oraz dwoma dotychczas nieustalonymi osobami, usiłował dokonać rozboju poprzez zabór w celu przywłaszczenia torby o wartości 15,00 zł na szkodę [REDAKTOWANE] stosując przy tym przemoc w postaci szarpania, popychania i wykręcania palca III ręki lewej, co spowodowało u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni, lecz czynu tego nie dokonał z uwagi na postawę pokrzywdzonej, tj. czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
Dnia 10 sierpnia 2020 roku w Poznaniu odbywał się Marsz Równości. Oskarżeni udali się do Poznania, by uczestniczyć w tym marszu, mimo, że zupełnie nie [REDAKTOWANE]		Wyjaśnienia oskarżonej Mariki [REDAKTOWANE]	39-40,48-49,206-207

<p>identyfikowali się z jego celami. W pewnym momencie zauważyli [REDACTED], która miała przy sobie torbę w kolorze tęczy. Oskarżeni poczekali, aż pokrzywdzona razem z koleżanką wyjdą ze sklepu i na ulicy Ratajczaka Marika [REDACTED] oraz [REDACTED] wraz z dwojgiem nieustalonych osób przy obecności [REDACTED] podbiegli do pokrzywdzonej [REDACTED] idącej wraz z [REDACTED] w kierunku wynajmowanego przez pokrzywdzoną mieszkania.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego [REDACTED]</p>	<p>43-44,52-53,207-208</p>
	<p>Zeznania pokrzywdzonej [REDACTED]</p>	<p>9-10,35,208v-209v,</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>15,209v-210,</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>116</p>
	<p>Nagrania monitoringu z</p>	<p>21, 69</p>
<p>Pokrzywdzona [REDACTED] miała wówczas założoną na ramieniu torbę o wartości 15,00 złotych, która posiadała wzór sześciokolorowej tęczy symbolizującej społeczność LGBT+.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej Mariki [REDACTED]</p>	<p>39-40,48-49,206-207</p>
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego [REDACTED]</p>	<p>43-,44,52-53,207-208</p>
	<p>Zeznania pokrzywdzonej [REDACTED]</p>	<p>9-10, 35, 208v-209v</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>15,210</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>116</p>
<p>Oskarżeni zaczęli krzyczeć w kierunku pokrzywdzonej, by ta oddała im torbę, używając słów wulgarnych oraz powszechnie odbieranych jako obelżywe. Wykrzykiwali w stronę pokrzywdzonej słowa takie jak: „lesby”, „oddajcie tę szmatę”. Pokrzywdzona nie chciała oddać oskarżonym swojej torby. Oskarżeni [REDACTED] i Marika [REDACTED] zaczęli szarpać pokrzywdzoną za torbę, próbowali ją wyrwać pokrzywdzonej. Pokrzywdzona [REDACTED] przytrzymała torbę.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej [REDACTED]</p>	<p>9-10, 35,208v-209v</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>22-24, 210v-211</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>15, 210</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>116</p>
<p>Pokrzywdzona [REDACTED] po chwili szarpaniny poprosiła o pomoc koleżankę [REDACTED], z którą szła. Obie próbowały stawiać słowny oraz fizyczny opór wobec działań oskarżonych. Oskarżeni dostrzegli, że nie zdołają wyrwać oskarżonej torby, więc zaniechali czynu, a wskutek reakcji jednego ze świadków zdarzenia uciekli z miejsca zdarzenia.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej [REDACTED]</p>	<p>9-10,35,208v-209v</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>15,210</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>22-24,210v-211</p>

	Zeznania świadka [REDACTED]	116
	Zeznania świadków: [REDACTED]	17,82-83,86-87,90-91,94-95,104-105
W wyniku szarpaniny pokrzywdzona [REDACTED] odniosła obrażenia w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni.	Zeznania pokrzywdzonej [REDACTED]	9-10,35,208 v-209v
	Opinia sądowo lekarska –	26
Oskarżona Marika [REDACTED] jest osobą dotychczas niekaraną. Oskarżony [REDACTED] jest osobą dotychczas niekaraną.	Informacja z KRK	130
	Informacja z KRK	129

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty

2. OCENA DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

	Wyjaśnienia oskarżonej Mariki [REDAKTOWANE]	Oskarżona Marika [REDAKTOWANE] przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, lecz nie zgadzała się z przyjętą kwalifikacją prawną czynu. Oskarżona przeczyła temu, by usiłowała dokonać rozboju w celu kradzieży torby w celach majątkowych. Oskarżona twierdziła, że chciała zabrać torbę, bowiem symbolizowała społeczność LGBT+, którą to społeczność oskarżona wówczas źle postrzegała i chciała ją zwalczać. W tym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne. Były logiczne i korelowały z pozostały materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.
	Wyjaśnienia oskarżonego [REDAKTOWANE]	Oskarżony [REDAKTOWANE] przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz nie zgadzał się z przyjętą kwalifikacją prawną czynu. Oskarżony zaprzeczył temu, by działał w celu przywłaszczenia torby. Wyjaśniał, że z przyczyn światopoglądowych chciał wziąć torbę, by ją zniszczyć. Przyznał, że złapał za torbę pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] by ją zabrać. Powyższe wyjaśnienia Sąd uznał za wiarygodne, albowiem były spójnie i logiczne. Wyjaśnienia Sąd uznał za wiarygodne jednak jedynie częściowo.
	Zeznania pokrzywdzonej [REDAKTOWANE]	Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez pokrzywdzoną [REDAKTOWANE] albowiem jej zeznania były wewnętrznie spójne i logiczne. Okoliczności, a temat których zeznawała pokrzywdzona znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, tj. min. w opinii sądowo-lekarskiej, nagraniach z monitoringu oraz zeznaniach świadka [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE]. Pokrzywdzona oświadczyła, że nie przyjmuje przeprosin oskarżonych, albowiem ich poglądy okazały się radykalne, powołując się na treści opatrzone zdjęciami oskarżonych, które dostępne są w Internecie.
	Zeznania świadka [REDAKTOWANE]	Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne. Świadek znajdowała się tuż przy pokrzywdzonej w chwili popełnienia czynu przez oskarżonych. Widziała całą sytuację niejako „z boku” i obserwowała przebieg zdarzenia. Włączyła się w próbę odepchnięcia oskarżonych dopiero w momencie, kiedy pokrzywdzona ją o to poprosiła. Świadek miała więc określoną chwilę, by zauważyć przebieg zdarzenia. Opis zdarzenia przez nią przedstawiany koreluje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym na potrzeby niniejszej sprawy. Świadek zeznawała, że z uwagi na opór pokrzywdzonej sprawcom nie udało się wyrwać torby i uciekli. Podawała, jakiego słownictwa używali sprawcy wobec niej oraz pokrzywdzonej, a nadto w jaki sposób przystąpili do usiłowania zaboru torby. Zeznania świadka były spójne oraz logiczne.
	Zeznania świadka [REDAKTOWANE]	Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie

	<p>[REDACTED]</p>	<p>niał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonych. Jako że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a nadto były spójne. Świadek usłyszawszy dobiegający do jego mieszkania hałas oraz krzyki wyrzwał przez okno i zobaczył, że troje mężczyzn i jedna kobieta w maskach szarpią dwie kobiety w celu odebrania jednej z nich torby. Świadek nie przedstawił szczegółów dotyczących przebiegu zdarzenia, lecz zeznał, że sprawcy kierowali wobec kobiet wulgaryzmy takie jak: „szmata” oraz grozili im mówiąc: „jeszcze popamiętasz”. Następnie świadek szedł za sprawcami czynu, a później wskazał ich funkcjonariuszom policji. Jako jedyna osoba spoza tej sytuacji zaangażował się w nią i zainteresował się przebiegiem zdarzenia, w związku z czym informacje podawane przez niego zasługują na miano wiarygodnych. Świadek poświęcił swoją uwagę tej sprawie, więc okoliczności związane z przebiegiem zdarzenia, o których zeznał z pewnością zostały przez niego dostrzeżone. Świadek nie zna żadnej z osób zaangażowanych w tę sytuację, więc trudno jest uznać, by miał jakikolwiek interes w podawaniu nieprawdy i narażaniu się tym samym na odpowiedzialność karną z art. 233 k.k.</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie miał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonych. Jako, że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili popełnienia czynu, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.</p>
	<p>Zeznania świadka [REDACTED]</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie miał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z</p>

		zatrzymaniem oskarżonych. Jako że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili popełnienia czynu, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.
	Zeznania świadka [REDACTED]	Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie miał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonych. Jako że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili popełnienia czynu, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.
	Zeznania świadka [REDACTED]	Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie miał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonych. Jako że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili popełnienia czynu, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.
	Zeznania świadka [REDACTED]	Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem świadek jest funkcjonariuszem Policji, a nadto nie zna żadnej ze stron postępowania, wobec czego uznać należało, że nie miał żadnych powodów, by narażać się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną za składanie fałszywych zeznań. Zeznania tego świadka były konkretne i spójne. Przedstawił on przebieg interwencji funkcjonariuszy policji w przedmiotowej sprawie oraz okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonych. Jako że świadek zjawił się na miejscu zdarzenia już po chwili popełnienia czynu, nie posiadał on wiedzy na temat jego okoliczności.
	Zeznania świadka [REDACTED]	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym w zakresie, w jakim zeznał, że pojechał wraz z oskarżonymi do [REDACTED] dnia [REDACTED] roku, ponieważ tego dnia odbywał się w [REDACTED] Marsz Równości, w którym oskarżeni chcieli uczestniczyć, że w trakcie marszu oskarżeni zauważyli pokrzywdzoną [REDACTED] niosącą torbę w kolorach tęczy i wówczas postanowili zabrać jej tę torbę, lecz usiłowali dokonać tego dopiero, gdy kobiety wyszły ze sklepu [REDACTED], również tego, że oskarżeni przed usiłowaniem zaboru torby poinformowali go o swoich zamiarach. Brak było powodów, by odmówić wiarygodności zeznaniom w

		<p>części, w jakiej podał, że po nieudanym ataku na pokrzywdzoną, we trójkę udali się do sklepu [REDAKT], a po wyjściu z niego zaczęli uciekać przed Policją. Zeznania świadka złożone już na etapie postępowania jurysdykcyjnego Sąd uznał za niewiarygodne i nie stały się one podstawą ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.</p>
	Nagrania z monitoringu	<p>Sąd uznał nagrania z monitoringu zabezpieczone na potrzeby niniejszej sprawy za wiarygodne, albowiem są częścią nagrań gromadzonych w ramach monitoringu miejskiego. Nadto, żadna ze stron nie podniosła argumentu, by nagrania te nie mogły stać się elementem materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie. Sąd nie znalazł natomiast powodów, by kwestionować ich autentyczność. Podkreślenia wymaga jednak, że nagrania z monitoringu nie przedstawiają samej chwili popełnienia czynu przez oskarżonych, co powoduje, że ich moc dowodowa nie przedstawiała dla rozstrzygnięcia sprawy tak doniosłego znaczenia.</p>
	Opinia sądowo – lekarska	<p>Sąd uznał tę opinię za wiarygodną, ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała ani jej autentyczności, ani prawdziwości informacji w niej zawartych, a Sąd nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować prawdziwość lub prawidłowość opinii. Opinia została sporządzona przez biegłych posiadających wiadomości specjalne z zakresu nauk medycznych, co daje rękojmię należytej staranności w opiniowaniu.</p>
	Protokoły okazania	<p>Sąd uznał te dokumenty za wiarygodne, ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała ani ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych, a Sąd nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować autentyczność tych dokumentów lub prawdziwość ich treści.</p>
	Informacja z KRK dot. oskarżonych Mariki [REDAKT] oraz [REDAKT]	<p>Sąd uznał te dokumenty za wiarygodne, ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała ani ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych, a Sąd nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować autentyczność tych dokumentów lub prawdziwość ich treści.</p>
	Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy dotyczące oskarżonych Mariki [REDAKT] oraz [REDAKT]	<p>Sąd uznał te dokumenty za wiarygodne, ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała ani ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych, a Sąd nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować autentyczność tych dokumentów lub prawdziwość ich treści.</p> <p>Odnosząc się w szczególności do dokumentacji załączonej do akt sprawy przez Sąd z urzędu wskazać należy, że Sąd przyjął, iż fotografie przedstawiają wizerunek oraz poglądy głoszone przez oskarżonych. Informacje na temat</p>

		oskarżonych były bowiem udostępnione w sieci oraz opatrzone ich imieniem i nazwiskiem, a nadto oskarżony ██████████ przyznał, że na części fotografii rozpoznaje swój wizerunek oraz wizerunek oskarżonej.
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
<i>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</i>
	Wyjaśnienia oskarżonej Mariki ██████████	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej Mariki ██████████ w zakresie, w jakim wyjaśniała, że nie przejawiała agresji w stosunku do pokrzywdzonej oraz nie używała słów wulgarnych, a także, że nie szarpała torby ██████████. Z pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznań pokrzywdzonej oraz ██████████, które uczestniczyły w tym zdarzeniu wynika, iż oskarżona z czwórki osób zaangażowanych w próby wyrwania torby zachowywała się w sposób najbardziej aktywny i agresywny. Największe obelgi miały padać w stronę pokrzywdzonej właśnie z jej strony. Z tego powodu Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za niewiarygodne.</p> <p>Nadto, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, w zakresie, w jakim ta wyraziła skruchę za popełniony czyn i przekonywała o zmianie dotychczasowych skrajnych poglądów. Zgromadzone w sprawie dowody świadczą bowiem o wprost przeciwnej sytuacji. Oskarżona w dalszym ciągu wyraża poglądy przesyczone nienawiścią wobec mniejszości, w tym mniejszości seksualnych. Analiza materiałów, które dotyczą aktywności oskarżonej oraz zeznania ██████████ świadczą również niezbicie, że ich przyjazd do Gniezna nie był przypadkowy i z pewnością nie miał charakteru przypadkowego oraz pokojowego. Mimo, że wprost to nie wynika z zeznań świadka, ich celem było jawne okazanie swojej nienawiści wobec osób z mniejszości seksualnych, co dali wyraz wykrzykując obraźliwe słowa wobec pokrzywdzonej i jej koleżanki.</p>
	Wyjaśnienia oskarżonego ██████████	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego ██████████ w zakresie, w jakim wskazał, że nie przejawiał agresji w stosunku do pokrzywdzonej oraz nie używał słów wulgarnych, a także, że nie szarpał torby ██████████. Z pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznań pokrzywdzonej oraz ██████████, które bezpośrednio uczestniczyły w tym zdarzeniu wynika, iż rola oskarżonego w dokonaniu czynu była istotna i w głównej mierze to on usiłował wyrwać torbę z rąk pokrzywdzonej ██████████. Z tego powodu Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne.</p> <p>Nadto, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w</p>

		zakresie, w jakim wyraził skruchę za popełniony czyn i przekonywał o zmianie dotychczasowych skrajnych poglądów. Zgromadzone w sprawie dowody świadczą bowiem o wprost przeciwnej sytuacji. Oskarżony w dalszym ciągu wyraża poglądy przesyczone nienawiścią wobec mniejszości, w tym mniejszości seksualnych oraz przynależy do organizacji, które głoszą hasła związane z oczyszczaniem narodu z mniejszości. Analiza materiałów, które dotyczą aktywności oskarżonego oraz zeznania ██████████ świadczą również niezbicie, że ich przyjazd do Gniezna nie był przypadkowy i z pewnością nie miał charakteru przypadkowego oraz pokojowego. Mimo, że wprost to nie wynika z zeznań świadka, ich celem było jawne okazanie swojej nienawiści wobec osób z mniejszości seksualnych, co dali wyraz wykrzykując obraźliwe słowa wobec pokrzywdzonej i jej koleżanki.
	Zeznania świadka ██████████	Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, które świadek złożył podczas rozprawy. Świadek zeznawał częściowo odmiennie w stosunku do zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Nie potrafił wyjaśnić, czym powodowane są te rozbieżności. Zeznania świadka były niespójne i nielogiczne. Nie spełniały zasadniczo żadnych kryteriów wiarygodności. Sąd uznał, że wiarygodne były zeznania świadka złożone w toku śledztwa i w tym zakresie uznał je za podstawę ustaleń faktycznych, bowiem one złożone były niedługo po zdarzeniu, a nadto w dużej mierze spontaniczne. Słowa, których używał świadek wskazują, że musiał on konsultować swoje zeznania z oskarżonymi, bowiem w pełni odzwierciedlały one linię ich obrony. Jego zeznania, w których twierdził, że będąc na marszu uznali, że to nie dla nich i sobie poszli, po zdarzeniu nie uciekali, tylko sobie biegli, że toby oskarżeni nie szarpali, tylko ją trzymali za naiwnością i celową próbą wprowadzenia Sądu w błąd oraz ukrycia rzeczywistych intencji, które im przyświecały będąc w Poznaniu. Tak oczywiste nielogiczne tłumaczenie zmiany swoich zeznań, które złożył w postępowaniu przygotowawczym spotkało się z reakcją prokuratora, który rozważył wszczęcie postępowania o składanie fałszywych zeznań.
	Zeznania świadka ██████████	Zeznania świadka nie wniosły do sprawy żadnych istotnych informacji na temat przedmiotowej sprawy. Świadek nie miał żadnej wiedzy na temat czynu zarzucanego oskarżonym. Jego zeznania uznać należy za mało przydatne z perspektywy ustalania stanu faktycznego oraz wyrokowania w przedmiotowej sprawie.
	Zeznania świadka ██████████	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka ██████████, lecz nie przedstawiały one zasadniczo żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Świadek nie miała w zasadzie żadnej wiedzy na temat zdarzenia, a jedyna wiedza

		<p>jaką posiadała pochodziła od jej wnuka – oskarżonego [REDAKTOWANE]. Świadek zeznawała na okoliczności niezwiązane z popełnieniem czynu, lecz na okoliczności dotychczasowego zachowania oskarżonego [REDAKTOWANE], które było jej znane. Wobec powyższego zeznania świadka [REDAKTOWANE] nie mogły stać się podstawą ustaleń dokonanych w toku postępowania.</p>
--	--	---

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
☒ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	Marika [REDAKTOWANE]
3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	4.	[REDAKTOWANE]

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

W ocenie Sądu w rzeczonyj sprawie nie zachodzą jakiekolwiek rozsądne wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonych w zakresie przypisanego im czynu. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego było możliwe ustalenie stanu faktycznego w sposób stanowczy, wykazany wiarygodnymi dowodami, a ocena dowodów nie dawała podstaw do alternatywnych ustaleń w zakresie przebiegu zdarzeń z 10 sierpnia 2020 roku

Zasadne jest zatem przyjęcie, że oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 280§ 1 k.k. w zw. z art. 57a§ 1 k.k. Tym samym zasadny jest wniosek, iż oskarżeni swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do dokonania przestępstwa rozboju, podejmując działania konieczne dla urzeczywistnienia ich zamiaru i stanowiące ostatnią już fazę ich akcji przestępnej. Zachowanie pokrzywdzonej i osób, które przybyły z pomocą nie doprowadziło jednak do dokonania rozboju. Przestępstwo to, stypizowane w art. 280 kk, jest bowiem skierowane jednocześnie przeciwko osobie i mieniu i dla jego dokonania konieczne jest, aby czynności sprawcze godziły bezpośrednio w oba wymienione dobra prawne. W przypadku, gdy sprawca dopuszcza się wprawdzie zamachu na osobę, (względnie grozi natychmiastowym użyciem

przemocy lub doprowadza ofiarę do stanu nieprzytomności lub bezbronności), lecz nie dochodzi do zaboru mienia, nie można mówić o zrealizowaniu wszystkich znamion przestępstwa rozboju. Ustalenia faktyczne poczynione na kanwie niniejszej sprawy jednoznacznie wskazują na fakt, że oskarżeni Marika [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] dnia 10 sierpnia 2020 roku udali się do Poznania, by wziąć udział w Marszu Równości, a następnie upatrzyli sobie jedną osobę – tj. pokrzywdzoną [REDAKTOWANE], która miała na sobie torbę w sześciokolorową tęczę ściśle związaną z mniejszością osób LGBT+, której postanowili odebrać torbę. Oskarżeni z uwagi na swoje radykalne poglądy postanowili zabrać pokrzywdzonej torbę, a następnie ją zniszczyć. W tym celu oskarżeni krzyczeli na pokrzywdzoną, używając słów wulgarnych i powszechnie uznawanych za obelżywe. Następnie zaczęli szarpać torbę, którą założoną na ramieniu miała [REDAKTOWANE]. Oskarżeni wobec sprzeciwu i oporu pokrzywdzonej zwiększali natężenie siły w czasie szarpania torby. W wyniku tej szarpaniny pokrzywdzona doznała obrażeń w postaci skręcenia stawu międzypaliczkowego dalszego oraz sińca palca III ręki lewej, co stanowi naruszenie narządów ciała na czas krótszy aniżeli 7 dni. Oskarżeni, uświadamiając sobie, że nie zrealizują zamierzonego celu z uwagi na postawę [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] puścili torbę i udali się w kierunku sklepu Żabka. Powyższe zachowanie realizuje znamiona usiłowania dokonania rozboju. Oskarżeni usiłowali bowiem dokonać przywłaszczenia cudzej torby, niezależnie od tego, co zamierzali z tą torbą zrobić i jaką wartość dla ich przedstawiała.

Powyższe zdarzenie z całą pewnością wypełnia znamiona przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w formie stadialnej usiłowania. Czynność wykonawcza w tym przypadku polega na dokonaniu kradzieży przy lub po zastosowaniu przemocy wobec osoby, groźby jej natychmiastowego użycia albo z doprowadzeniem człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje fakt, że oskarżeni nie chcieli niejako wzbogacić się dokonując zaboru torby, a co podkreślali w swoich wyjaśnieniach. Co więcej, okoliczności dla których postanowili dokonać czynu zasługują na szczególne potępienie i w tym zakresie uzasadniają również kwalifikację tego czynu z art. 57a § 1 k.k.. Czyn oskarżonych nacechowany był bowiem agresją słowną oraz fizyczną. Podkreślenia wymaga jednak, że oskarżeni dążyli do zaboru i zniszczenia torby należącej do pokrzywdzonej z uwagi na swoje radykalne poglądy i nienawiść kierowaną w stosunku do określonej społeczności stanowiącej mniejszość seksualną, określaną mianem LGBT+. Cel ich działania opierał się na założeniu, by swoim zachowaniem dać wyraz nienawiści w stosunku do osób o odmiennej orientacji seksualnej, którą byli kierowani. W

orzecznictwie zaś zdecydowana większość poglądów opiera się na założeniu, że używanie przemocy, groźby bezprawnej lub znieważanie wyłącznie z powodu czyjejś przynależności narodowej, etnicznej, rasowej albo wyznaniowej nie może znajdować żadnego racjonalnego i powszechnie akceptowanego wytłumaczenia. Jest to w rozumieniu art. 115 § 21 k.k. działanie bez powodu, względnie z oczywiście błahego powodu (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30.10.2014 r., sygn. akt II AKa 221/14). Z tego też względu Sąd utrzymał kwalifikację prawną przyjętą w akcie oskarżenia przez prokuratora i uznał czyn oskarżonych za występki o charakterze chuligańskim.

Podkreślenia wymaga, że samo zachowanie oskarżonych w toku prowadzonego postępowania przed sądem było lekceważące. Oskarżeni zdawali się być rozbawieni zarówno zarzutami aktu oskarżenia, jak i zeznaniami składanymi przez pokrzywdzoną. Oskarżony ██████████ w toku rozprawy przyznał, że bawią go elementy zeznań pokrzywdzonej oraz charakter zarzutów. Oskarżona Marika ██████████ z kolei przez cały proces była uśmiechnięta, sprawiając wrażenie osoby, która czerpie satysfakcję z tego, że znajduje się na ławie oskarżonych. Było to tym bardziej zdumiewające, że oskarżeni to osoby bardzo młode, które nie były jeszcze karane. Powyższe świadczy zaś o ewidentnym braku skruchy z ich strony i lekceważeniu obowiązujących norm prawnych i społecznych, które zdaniem Sądu stanowią konsekwencję przyjętej przez nich postawy braku szacunku i pogardy wobec innych osób. Oskarżeni są osobami bardzo młodymi, dopiero wchodzącymi w dorosłe życie. Przejawiają jednak skłonności do agresywnego zachowania, by bronić poglądów przez siebie głoszonych. Poza tym, głoszone przez nich poglądy są przesycane językiem nienawiści oraz chęcią zlikwidowania mniejszości, w tym mniejszości seksualnych w Polsce. Oskarżeni zakładają, że obecność mniejszości w Polsce szkodzi rozwojowi Narodu Polskiego i wymaga ich interwencji. Ze zgromadzonych materiałów dowodowych wynika, że zapowiadają walkę z „wrogami” wszelkimi możliwymi sposobami. Deklarują się jako młodzi nacjonaści i chętnie fotografują się z banerami o hasłach narodowo-radykalnych. Przybierają znaki organizacji nacjonalistycznych takich jak Młodzież Wszechpolska, czy jeszcze bardziej radykalne, głoszące poglądy totalitarne, w tym faszystowskie i nazistowskie Obóz Narodowo Radykalny i Front Oczyszczenia Narodowego. Zachowania oskarżonych nie można więc postrzegać w kategorii incydentu, który nastąpił w ich życiu z uwagi na niedojrzałość czy naiwność w przejmowaniu haseł i ideologii od innych środowisk, do których się dostali. Oskarżeni stali się częścią tych środowisk i głoszą poglądy nienawistne, czego są w pełni

świadomi. Taka postawa społeczna nie jest dopuszczalna w demokratycznym państwie prawa. Jakkolwiek każdy ma prawo głosić poglądy przez siebie obrane, brak jest przyzwolenia na atak i nienawiść wobec innych grup społecznych. W tym sensie reakcja karnoprawna na czyn przypisany oskarżonym winna być adekwatna i odpowiednio realizować cel wychowawczy, bowiem oskarżeni muszą zrozumieć, że nie jest możliwe działanie w duchu patriotycznym poprzez agresję i przemoc. Państwo może rozwijać się zaś dzięki ich intelektowi, pracy i pozytywnej postawie społecznej. Sąd dał temu wyraz orzekając w niniejszej sprawie z założeniem, że kara wymierzona oskarżonym będzie oddziaływać na nich wychowawczo.

W ocenie Sądu, oskarżeni są zdolni do przypisania jej winy, ponieważ mieli możliwość rozpoznania bezprawności swego czynu, jak również tego, że nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających bezprawność lub winę. Nie sposób także uznać, by oskarżeni znajdowali się w jakiegokolwiek atypowej sytuacji motywacyjnej, która uzasadniałaby jakkolwiek popełniony przez nich czyn.

☐ 3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

--	--	--

☐ 3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
--	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania

--	--	--

☐ 3.5. Umorzenie postępowania		
--	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania

--	--	--

3.6. Uniewinnienie

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Marika [REDAKTOWANE]	1.		<p>Sąd, mając na względzie dyrektywy określone w art. 53 § 1 i § 2 k.k., jako okoliczności obciążające uwzględnił lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego i popełnienie czynu polegającego na umyślnym zamachu nietykalność cielesną, na porządek publiczny, na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, przy założeniu, że oskarżona działała publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego oraz demoralizację.</p> <p>Okolicznością łagodzącą okazała się natomiast wcześniejsza niekaralność oskarżonej Mariki [REDAKTOWANE] oraz jej młody wiek. Okoliczności tej nie można jednak przeceniać wobec tylu okoliczności obciążających oskarżoną.</p> <p>Mając na uwadze wyżej wymienione okoliczności obciążające oraz łagodzącą Sąd wymierzył oskarżonej za zarzucane jej przestępstwo karę 3 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Bacząc przede wszystkim na postawę przyjętą przez oskarżoną, Sąd doszedł do przekonania, iż przy wymiarze kary oskarżonej szczególnie nacisk należy położyć na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym. Wobec Mariki [REDAKTOWANE]</p>

		<p>nie sposób bowiem, w ocenie Sądu, znaleźć na ten moment przesłanki do skonstruowania pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżona jest młodocianym sprawcą przestępstwa i to właśnie aspekt wychowawczy kary Sąd najmocniej zaakcentował w wymierzaniu jej kary za popełniony czyn. Oskarżona Marika [REDAKTOWANE] jest osobą zdemoralizowaną, kieruje nią nienawiść wobec innych osób. Oskarżona przyjmuje postawę społeczną, w której kategoryzuje ludzi według orientacji seksualnej, rasy, narodowości i według tych kategorii ich ocenia. Sama ewidentnie odczuwa swoją wyższość nad osobami należącymi do mniejszości i atakuje ich, by realizować przyjęte przez siebie założenia. Założenia te są społecznie niebezpieczne i ocierają się o ideologie totalitarne, w tym faszystwu i nazizmu, które to w XX. wieku doprowadziły do masowej zagłady Żydów i milionów innych osób różnych narodowości. Jako że oskarżeni są osobami wyjątkowo młodymi, w rozumieniu prawa karnego są młodocianymi, kara winna oddziaływać na nich wychowawczo. Mając zaś na względzie zachowanie oskarżonych w toku postępowania oraz po popełnieniu przypisanego im czynu należy wyrazić pogląd, że w żaden sposób nie zmodyfikowali swego zachowania. Nie ulega więc wątpliwości, że oskarżona rażąco lekceważy obowiązujący porządek prawny oraz normy społeczne.</p> <p>Wymierzona oskarżonej kara przy przyjętej kwalifikacji prawnej stanowi najniższą karę z możliwych. Przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. zagrożone jest karą od 2 lat pozbawienia wolności, jednak przepis art. 57a§1 k.k. wymaga obostrzenia przez wymierzenie kary od dolnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę. Kara ta jest w ocenie Sądu jednak adekwatna do stopnia jej winy i społecznej szkodliwości czynu. Niczym nieuzasadnione w przedmiotowej sprawie byłoby wymierzenie oskarżonej kary niższej, które mogłoby być odbierane społecznie w kategoriach bezkarności i osłabiłoby społeczne</p>
--	--	---

		<p>przekonanie o nieuchronności kary za popełnione przestępstwo. W ocenie Sądu, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności stanowi adekwatną reakcję na popełniony przez oskarżoną czyn i jest w stanie zmusić ją do krytycznej oceny swojego zachowania. Taka kara spełniać będzie też cel prewencji ogólnej. Trzeba jednak zaznaczyć, że wymierzenie najniższej z kar 3 lat pozbawienia wolności uniemożliwiło jej warunkowe zawieszenie.</p> <p>W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrzył się innych okoliczności, które wpłynąć miałyby na wymiar kary w stosunku do oskarżonej. Skrajne poglądy Mariki ██████████ w żadnym stopniu nie usprawiedliwiają przestępstwa przez nią popełnionego. Okoliczności faktyczne, uzyskując charakter usprawiedliwiających, muszą być poddane ocenie przede wszystkim na podstawie norm moralnych oraz zasad społecznego współżycia, chodzi wszak o to, że czynią one do pewnego stopnia wybaczalne nie jakiegokolwiek działania sprawcy, lecz dokonane przestępstwa (por. Wyrok SN z dnia 14.07.1998 r.). Zasadniczo każdy człowiek posiada zaś określone poglądy w sprawach politycznych, lecz usprawiedliwianie łamania przepisów prawa tymi okolicznościami nie jest uzasadnione. Tym bardziej karygodne jest używanie w tym celu przemocy i gróźb. Takie zachowanie nie jest niczym uzasadnione. Jest to postawa etycznie naganna i wymagająca potępienia. Przyzwolenie na funkcjonowanie w społeczeństwie takich zachowań prowadziłyby w sposób oczywisty do chaosu, przemocy oraz nienawiści w życiu publicznym.</p> <p>Bacząc zaś na pogląd wyrażany zarówno w orzecznictwie, jak i literaturze, że kara musi być adekwatną i wystarczającą dolegliwością zadawaną sprawcy z powodu popełnienia przez niego przestępstwa, zdolną do osiągnięcia jej celów (zob. Postanowienie SN z dnia 15.05.2019 r, sygn. III KK 146/19), nie sposób twierdzić, by kara orzeczonej wobec oskarżonej była</p>
--	--	---

		<p>nadmiernie dolegliwa.</p> <p>Przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 do 12 lat. Należy podkreślić, że wymiar kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat jest więc najniższym z możliwych. Odpowiada on społecznej szkodliwości czynu oskarżonej oraz wysokiemu stopniowi zawinienia Mariki [REDAKTOR]. Czyn, który popełniła oskarżona był bowiem popełniony z pełną świadomością oskarżonej. Wina oskarżonej jest bezsprzeczna, a jej stopień wysoki. Zachowanie oskarżonej poczytywać należy jako zupełnie naganne i zuchwałe.</p> <p>Mając na względzie kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonym, stwierdzić należy, że wyłączona była w przedmiotowej sprawie możliwość zastosowania instytucji tzw. kary mieszanej, która zakłada wymierzenie oskarżonemu krótkoterminowej kary pozbawienia wolności obok kary ograniczenia wolności. Niemożliwe było zastosowanie tej instytucji, bowiem czyn oskarżonych zakwalifikowano jako czyn o charakterze chuligańskim. Okoliczność ta jest obciążająca dla sprawców czynu oraz implikuje konsekwencję w postaci obowiązku wymierzenia im kary za przypisany czyn przynajmniej w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, tj. min. 3 lat pozbawienia wolności. Stanowi o tym wprost przepis ustawy, tj. art. 57a § 1 k.k. Ponadto, w doktrynie również podkreślane jest, że w przypadku uznania przestępstwa za czyn o charakterze chuligańskim, niedopuszczalne jest zastosowanie kary mieszanej wobec sprawców takiego czynu (V. Konarska-Wrzosek, Kodeks karny. Komentarz. Wydanie III, LEX 2021).</p>
Marika [REDAKTOR]	2.	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej [REDAKTOR] w kwocie 1000 złotych, albowiem pokrzywdzona doznała obrażeń fizycznych oraz psychicznych wskutek popełnionego przez oskarżoną czynu.</p>

Marika [REDACTED]	3.	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz kontaktowania się oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej [REDACTED] na odległość bliższą niż 50 metrów, albowiem z uwagi na agresywne zachowanie i radykalizm poglądów oraz użytą podczas popełnienia czynu przemoc wobec pokrzywdzonej zachodzi konieczność ochrony pokrzywdzonej przed ewentualnym ponowieniem bezprawnych działań oskarżonej wobec niej. Sąd uznał, że okres dwóch lat, na jaki został orzeczony środek karny pozwoli na skuteczną ochronę pokrzywdzonej oraz sprawi, że oskarżeni dojrzeją emocjonalnie oraz intelektualnie i zaniechają dalszych naruszeń porządku prawnego.</p>
[REDACTED]	4.	<p>Sąd, mając na względzie dyrektywy określone w art. 53 § 1 i § 2 k.k., jako okoliczności obciążające uwzględnił lekceważący stosunek oskarżonego do obowiązującego porządku prawnego i popełnienie czynu polegającego na umyślnym zamachu nietykalność cielesną, na porządek publiczny, na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, przy założeniu, że oskarżony działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego oraz demoralizację.</p> <p>Okolicznością łagodzącą okazała się natomiast wcześniejsza niekaralność oskarżonego [REDACTED] oraz bardzo młody wiek. Ponadto, jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął fakt, że oskarżony działał charytatywnie w kilku inicjatywach społecznych dotyczących seniorów. Okoliczności tych nie można jednak przeceniać wobec tylu okoliczności obciążających oskarżonego. Nie sposób twierdzić, by uzasadnione było podnoszenie aktywności oskarżonego w DPS w Mielżynie do rangi okoliczności łagodzącej w przedmiotowej sprawie w sposób istotny, bowiem to zachowanie, które mogłoby zostać uznane za przejaw dobroci oskarżonego, niemalże natychmiast kontrastuje z nienawiścią okazywaną innym</p>

		<p>osobom, która ujawniła się podczas popełnienia czynu w niniejszej sprawie.</p> <p>Mając na uwadze wyżej wymienione okoliczności obciążające oraz łagodzącą Sąd wymierzył oskarżonemu za zarzucane mu przestępstwo karę 3 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Bacząc przede wszystkim na postawę przyjętą przez oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, iż przy wymiarze kary oskarżonemu szczególny nacisk należy położyć na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym. Oskarżony jest młodocianym sprawcą przestępstwa i to właśnie aspekt wychowawczy kary Sąd najmocniej zaakcentował w wymierzaniu jej kary za popełniony czyn. Oskarżony ██████████ jest osobą zdemoralizowaną, albowiem kieruje nim nienawiść wobec innych osób. Oskarżony przyjmuje postawę społeczną, w której kategoryzuje ludzi według orientacji seksualnej, rasy, narodowości i według tych kategorii ich ocenia. Sama ewidentnie odczuwa swoją wyższość nad osobami należącymi do mniejszości i atakuje ich, by realizować przyjęte przez siebie założenia. Założenia te są społecznie niebezpieczne i ocierają się o ideologie totalitarne, w tym faszyzmu i nazizmu, które to w XX. wieku doprowadziły do masowej zagłady Żydów i milionów innych osób różnych narodowości. W czasopiśmie nacjonalistycznym „Szturm” wyraził pogląd, że „(...) kiedy mowa jest o wartościach to nie możemy pozwolić na dialog czy tolerancję. Zniszczyć musimy wszystko co zagraża narodowi i nacjonalizmowi, zetrzeć w proch należy co tylko konieczne, by nasze wartości kwitły. (...) Jesteśmy fanatykami i nie cofniemy się przed niczym.”. Jako że oskarżeni są osobami wyjątkowo młodymi, w rozumieniu prawa karnego są młodocianymi, kara winna oddziaływać na nich wychowawczo. Mając zaś na względzie zachowanie oskarżonych w toku postępowania oraz po popełnieniu przypisanego im czynu należy wyrazić</p>
--	--	--

		<p>pogląd, że w żaden sposób nie zmodyfikowali swego zachowania. Nie ulega więc wątpliwości, że oskarżony rażąco lekceważy obowiązujący porządek prawny oraz normy społeczne, zważając jedynie na ideologię, którą popiera.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu kara przy przyjętej kwalifikacji prawnej stanowi najniższą karę z możliwych. Kara ta jest w ocenie Sądu jednak adekwatna do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości czynu, bowiem mimo wszystko jest dolegliwa. Niczym nieuzasadnione w przedmiotowej sprawie byłoby wymierzenie oskarżonemu kary niższej, które mogłoby być odbierane społecznie w kategoriach bezkarności i osłabiłoby społeczne przekonanie o nieuchronności kary za popełnione przestępstwo. W ocenie Sądu, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności stanowi adekwatną reakcję na popełniony przez oskarżonego czyn i jest w stanie zmusić go do krytycznej oceny swojego zachowania.</p> <p>W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrył się innych okoliczności, które wpłynąć miałyby na wymiar kary w stosunku do oskarżonego. Skrajne poglądy ██████████ ██████████ w żadnym stopniu nie usprawiedliwiają przestępstwa przez niego popełnionego. Okoliczności faktyczne, uzyskując charakter usprawiedliwiających, muszą być poddane ocenie przede wszystkim na podstawie norm moralnych oraz zasad społecznego współżycia, chodzi jednak o to, że czynią one do pewnego stopnia wybaczone nie jakiegokolwiek działania sprawcy, lecz dokonane przestępstwa (por. Wyrok SN z dnia 14.07.1998 r.). Zasadniczo każdy człowiek posiada zaś określone poglądy w sprawach politycznych, lecz usprawiedliwianie łamania przepisów prawa tymi okolicznościami nie jest uzasadnione. Tym bardziej karygodne jest używanie w tym celu przemocy i gróźb. Takie zachowanie nie jest niczym uzasadnione. Jest to postawa etycznie naganna i wymagająca potępienia. Przyzwolenie na funkcjonowanie w</p>
--	--	---

		<p>społeczeństwie takich zachowań prowadziłyby w sposób oczywisty do chaosu, przemocy oraz nienawiści w życiu publicznym.</p> <p>Bacząc zaś na pogląd wyrażany zarówno w orzecznictwie, jak i literaturze, że kara musi być adekwatną i wystarczającą dolegliwością zadawaną sprawcy z powodu popełnienia przez niego przestępstwa, zdolną do osiągnięcia jej celów (zob. Postanowienie SN z dnia 15.05.2019 r, sygn. III KK 146/19), nie sposób twierdzić, by kara orzeczona wobec oskarżonej była nadmiernie dolegliwa.</p> <p>Przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 do 12 lat. Należy podkreślić, że wymiar kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat jest więc najniższym z możliwych. Odpowiada on społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz wysokiemu stopniowi zawinienia. Czyn, który popełnił oskarżony był bowiem popełniony z pełną świadomością oskarżonego. Wina oskarżonego jest bezsprzeczna, a jej stopień wysoki. Zachowanie [REDAKCYJNA] poczytywać należy jako zupełnie naganne i zuchwałe.</p> <p>Mając na względzie kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu, stwierdzić należy, że wyłączona była w przedmiotowej sprawie możliwość zastosowania instytucji tzw. kary mieszanej, która zakłada wymierzenie oskarżonemu krótkoterminowej kary pozbawienia wolności obok kary ograniczenia wolności. Niemożliwe było zastosowanie tej instytucji, bowiem czyn oskarżonych zakwalifikowano jako czyn o charakterze chuligańskim. Okoliczność ta jest obciążająca dla sprawców czynu oraz implikuje konsekwencję w postaci obowiązku wymierzenia im kary za przypisany czyn przynajmniej w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, tj. min. 3 lat pozbawienia wolności. Stanowi o tym wprost przepis ustawy, tj. art.</p>
--	--	--

			57a § 1 k.k. Ponadto, w doktrynie również podkreślane jest, że w przypadku uznania przestępstwa za czyn o charakterze chuligańskim, niedopuszczalne jest zastosowanie kary mieszanej wobec sprawców takiego czynu (V. Konarska-Wrzosek, Kodeks karny . Komentarz. Wydanie III, LEX 2021).
██████████	5.		Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej ██████████ w kwocie 1000 złotych, albowiem pokrzywdzona doznała obrażeń fizycznych oraz psychicznych wskutek popełnionego przez oskarżonego czynu.
██████████	6.		Sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz kontaktowania się oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej ██████████ na odległość bliższą niż 50 metrów, albowiem z uwagi na agresywne zachowanie i radykalizm poglądów oraz użytą podczas popełnienia czynu przemoc wobec pokrzywdzonej, zachodzi konieczność ochrony pokrzywdzonej przed ewentualnym ponowieniem bezprawnych działań oskarżonego wobec niej. Sąd uznał, że okres dwóch lat, na jaki został orzeczony środek karny pozwoli na skuteczną ochronę pokrzywdzonej oraz sprawi, że oskarżeni dojrzeją emocjonalnie oraz intelektualnie i zaniechają dalszych naruszeń porządku prawnego.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
6. INNE ZAGADNIENIA			
<i>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji</i>			

prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
7.	Sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty, albowiem oskarżonym została wymierzona kara pozbawienia wolności w wymiarze trzech lat. Możliwości zarobkowe oskarżonych będą więc istotnie ograniczone, natomiast sama możliwość wyegzekwowania zapłaty kosztów wysoce utrudniona. Co więcej oskarżeni na wolności nie osiągają dochodów.
8.	W pkt 8 wyroku Sąd orzekł o kosztach na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego ██████████ za udział w postępowaniu przygotowawczym oraz postępowaniu sądowym według norm przepisanych.

6. PODPIS

Poznań, dnia 13 września 2021 roku

Sędzia ██████████

Zarządzenie

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć: obrońcy oskarżonego ██████████ oskarżonej M. ██████████
3. Za 14 dni lub z apelacją
13.09.2021r. sędzia ██████████